

Den 20. April 1947 afgik Hans Majestæt Kong Christian den Tiende ved Døden.

I Folketingets Møde den 21. April udtalte Formanden (Bomholt):

Det danske Folk har med Sorg modtaget Meddelelsen om Hans Majestæt Kong Christian den Tiendes Død.

Kong Christian den Tiende vandt i usædvanlig Grad det danske Folks Tillid og Hengivenhed. Det blev hans Skæbne at staa i Spidsen for vort Folk under to Verdenskrige, der alvorligt truede vort Fædreland og dets Fremtid, og han udførte sin Kongegerning paa en Maade, som skabte den dybeste Respekt om hans Person, hans Karakters Renhed og Styrke, ogsaa uden for vort Lands Grænser. Vi vil ikke glemme Kongens klare og faste Holdning den 5. August 1914, da Beslutning om Udlægning af Miner i Storebælt blev taget, og vi ved, at hans værdige Færd i Besættelsens onde Aar vil blive husket, saa langt som dansk Historie rækker.

Det var en Lykke for os, at Landets Konge under selve de sværeste Trængsler kunde være hele Nationens Samlingsmærke, et Vidnesbyrd om den danske Aands Ukuelighed. Da Befrielsen kom, var det Kongen, der tolkede vor Glæde, og vi vil altid i Danmarks Rigsdag med Taknemmelighed minde den 9. Maj 1945, da Kongen genaabnede Rigsdagen med de varmeste Ønsker for dens Fremtid. I store Stunder formaaede Kongen at finde Udtryk for de Følelser, der forenede os.